

संपादकीय

खरी डिजिटल साक्षरता...

विसाव्या शतकाच्या उत्तरार्धात भारताने कम्प्युटर युगात पहिले पाऊल टाकले तेव्हा सर्वसामान्यांना कम्प्युटर ही गोष्ट गूढ आणि जणू जादूच वाटायची. ‘बटण दाबल्यावर काहीतरी बिघडेल’ अशी भीती मनात असायची. परंतु आता कम्प्युटर हे केवळ यंत्र राहिलेले नाही. ते माणसाच्या विचारविश्वात शिरले आहे. अर्थात, ही वाटचाल एक दिवसात घडलेली नाही. विसाव्या शतकाच्या अखेरीस, कम्प्युटरविषयी जनसामान्यांमध्ये असणारी अनामिक भीती, शंका, आणि संकोच दूर करण्यासाठी महाराष्ट्र शासनाने एमएस-सीआयटी हा कम्प्युटर साक्षरतेचा मूलभूत अभ्यासक्रम सुरू केला. हा अभ्यासक्रम म्हणजे ग्रामीण ते शहरी, शिक्षक ते नोकर्दार, तरुण ते गृहिणी, सर्वांसाठी एक नवा अध्याय होता. कोकणातील एखादा शिक्षक, छत्रपती संभाजीनगरमधील शेतकऱ्याचा मुलगा, नागपूरमधील घरकाम करणारी महिला, पुण्यातील छोटा व्यापारी – सगळ्यांनी कम्प्युटर शिक्षणाच्या या प्रवासात पहिले पाऊल टाकले. कम्प्युटरला बिचकणारा समाज आता आत्मविश्वासाने त्याच्या कळा दाबू लागला. त्या काळात डिजिटल साक्षर ही ओळखच प्रतिष्ठेची बाब होती.

परंतु, आता आपण एका नवे वळण घेतले आहे. माहिती व तंत्रज्ञानाचा वापर केवळ साधन म्हणून नसून, निर्णय घेण्याच्या क्षमतेशी जोडला गेला आहे. कृत्रिम प्रज्ञा (एआय), मोठ्या प्रमाणावर भाषिक विश्लेषण करणारी उपकरणे, चॅटजीपीटी आणि ध्वनिचित्र विश्लेषण, हे सारेच शिक्षणात प्रवेश करत आहेत. पण हे करताना आपण मूलभूत प्रश्न विचारायला हवा – आपली शिक्षणव्यवस्था या बदलांसाठी मानसिक, बौद्धिक आणि व्यावहारिकदृष्ट्या सज्ज आहे का? शाळा-महाविद्यालयांमध्ये कम्प्युटर विषय असतो, पण त्या विषयाचे शिक्षण देणारा शिक्षक नसतो. जिल्हा परिषदेच्या शाळांमध्ये कम्प्युटर लॅब आहे, पण त्याचा स्विक क्वचितच चालू होतो. शहरी कॉलेजांत आधुनिक फळ्यांवर चित्रफिती दाखवल्या जातात, पण त्या मागे संकल्पना स्पष्ट करणारा शिक्षकच अस्पष्ट असतो. म्हणजे आपण साधने घेतली, पण संकल्पनांमध्ये कमकुवत राहिलो. याच काळात विद्यार्थ्यांच्या हातात मोबाइल आला, डेटा आला, आणि इंटरनेटवरची सर्व माहिती सहज उपलब्ध झाली. पण ही माहिती त्यांच्या विचारक्षमतेला पोषक ठरत आहे का? की केवळ ‘तयार उत्तर’ मिळवून, न विचार करता स्वीकारायची सवय त्यांना लागली आहे?

आज शाळा, कॉलेजांत ऑनलाइन शिक्षण, ‘कम्प्युटर शिक्षण’ आदी घोषवाक्ये सतत ऐकायला मिळतात. पण प्रत्यक्षात शिक्षकांना शासनाच्या ‘दिक्षा’, ‘स्वयं’, ‘पीएम ई-विद्या’ यांसारख्या व्यासपीठांची माहिती आहे का? ग्रामीण भागातील शिक्षकांसाठी, मोबाइल डेटा, स्मार्टफोन, कम्प्युटर अक्षरज्ञान हे अजूनही आव्हान आहे. शहरांमध्येही ही स्थिती फारशी वेगळी नाही. अनेक शिक्षक कम्प्युटर शिक्षणावर विश्वास ठेवतात, पण प्रत्यक्षात त्या तंत्रज्ञानाचा वापर करण्यात मागे पडतात. दुसरीकडे, विद्यार्थी वर्ग अधिक डिजिटल झाला आहे, परंतु अधिक अभ्यसनशील, विचारशील वा सर्जनशील झालेला नाही. माहितीचा स्फोट झाला असला तरी ज्ञाननिर्मितीचे प्रमाण घटले आहे. याला कारण ठरत आहेत चॅटजीपीटीसारखी साधने... जी उत्तरे तयार करून देतात. अशा साधनांचा वापर होणे चुकीचे नाही, पण त्यांच्यावर अवलंबून राहणे चुकीचे आहे. एका नामांकित कॉलेजात असेच घडले. विद्यार्थ्यांनी सादर केलेल्या अभ्यास प्रबंधाची भाषा, संरचना आणि उदाहरणे इतकी उच्च प्रतीची होती, की ती त्या विद्यार्थ्यांच्या पातळीला शोभणारीच नव्हती. चौकशीनंतर समजले की, सर्व प्रबंध एआय साहाय्यकाद्वारे तयार केलेले होते. हे पाहून शिक्षणसंस्थेने विद्यार्थ्यांना दोषी ठरवले, पण खरा दोष कोणाचा? शिक्षणपद्धतीने त्यांना हे साधन कसे वापरायचे हे शिकवले नव्हते. शिक्षकांनाही याची माहिती नव्हती, प्रशिक्षण नव्हते. आज शिक्षण फक्त ‘माहिती देणे’ इतकेच मर्यादित राहिले आहे का? शिक्षणाचे अंतिम उद्दिष्ट चिंतन, चर्चा आणि चिरंतन जिज्ञासा नाही का? विद्यार्थ्याला जर कुतूहलच नसेल, तर मग त्याला डिजिटल यंत्रातून आलेली उत्तरे फक्त ‘आशय’ देतील, अर्थ नाही.

‘रुळा’नुबंध...!

बुलडाणा जिल्ह्यातील काही तालुक्यांमध्ये रेल्वेमार्ग नाही. त्यामध्ये आमच्या बुलडाणा तालुक्याचीही तीच गत. रेल्वे प्रवासासाठी जायचे असल्यास गावापासून मलकापूर, शेगाव, नांदुरा येथे जावे लागायचे. अथवा मराठवाड्यातील जालना येथे जावे लागे. महाविद्यालयीन शिक्षणापर्यंत रेल्वे प्रवासाचा योग आलाच नाही. फार तर तालुक्याच्या ठिकाणापर्यंत शैक्षणिक कामा निमित्त जाण्याचा योग यायचा. माझा रेल्वे प्रवासाचा पहिला प्रसंग आला, तो डीएडचा मित्र शेख शब्बीरसोबत...! त्याला बारावीत उत्कृष्ट गुण मिळाले होते. त्यावेळेस आझाद कॅम्पस पुणे या संस्थेने त्या वर्षी अर्थात २००७ ला अल्पसंख्याक आणि आर्थिक दुर्बल घटकातील विद्यार्थ्यांना पाच हजार रुपये शिष्यवृत्ती जाहीर केली होती. त्याचे मुख्यालय पुणे येथे आहे. म्हणून पुणेला जाण्यासाठी स्वस्त प्रवास जर कुठला तर तो म्हणजे रेल्वेप्रवास म्हणून त्या रकमेचा चेक आणण्यासाठी मी त्याच्यासोबत मलकापूर स्टेशन वरून महाराष्ट्र एक्सप्रेस या ट्रेने गेलो होतो आणि तोही विना आरक्षित अर्थात जनरल बोगीत. जनरल बोगीमधील प्रवास म्हणजे कमालीची गर्दी अक्षरशः पाय ठेवायला जागा नव्हती. त्यात थंडीचे दिवस. असा लांबचा आणि रेल्वेचा प्रवासकरण्याची पहिलीच वेळ. प्रवासात सोबत काय घ्यावे याचीही पूर्ण कल्पना नव्हती. एक बॅग घेऊन थोडंफार चिवडा, चटणी भाकर बांधून प्रवासास निघालो. एकाच बॅगेत दोघांचे सामान भरले. थंडी पासून संरक्षण म्हणून दोघांसाठी एकच श्वाल सोबत होती. मलकापूर भुसावळ जळगांव पाचोरा नांदगाव पर्यंत फारशी थंडी नव्हती. मनमाड नंतर मात्र थंडी जाणवायला लागली. कसातरी थंडीत कुडकडत प्रवास करत सकाळी पाच वाजता पुणे स्टेशनला उतरलो. विचारपूस करत-करत साधारण सात ते आठ किलोमीटर स्टेशन ते आझाद कॅम्पसचा प्रवास पायीच केला. शिष्यवृत्तीच्या चेकचे काम आटोपून पुण्यातील महत्त्वाचे व ऐतिहासिक वस्तूपैकी दगडूशेट हलवाई गणपती मंदिर, शनिवारवाडा, लाल महाल बघितला आणि परत महाराष्ट्र एक्सप्रेसनेच रात्री साधारण अकरा वाजता गावाकडे येण्यास निघालो. सकाळी साडेनऊ वाजेपर्यंत मलकापूरला पोहोचलो. असा हा सन २००८ मधील हा रेल्वेचा हा पहिला प्रवास...!

महाविद्यालयीन व व्यावसायिक शिक्षण पूर्ण झाल्यावर, काही दिवस खाजगी शाळेत शिक्षक म्हणून नोकरी केल्यानंतर भारतीय डाक विभागामध्ये नोकरीसाठी अर्ज केला. त्यातील पोस्ट ऑफिसची दुसरी शाखा अर्थात रेल डाक सेवा एल विभाग येथे छटाई सहाय्यक या पदावर रुजू झालो. भुसावळ म्हणजे रेल्वेचे माहेरघर अन पहिली ड्युटी रेल्वे प्लॅटफॉर्म क्रमांक तीनच्या मेल ऑफिस मध्ये होती. पुन्हा रेल्वेशी नाळ जुळली ती तब्बल पण तीन ते साडे तीन वर्षांनंतर. ड्युटीच्या निमित्ताने रेल्वे रुळाची नाळ जुळली ते कायम चीच. आमच्या कार्यालयातील

भाषेत मेलव्हॅन म्हणतात. या बोगीमध्ये साधारण तीन किंवा चार कर्मचारी कार्यरत असतात. साध्या भाषेत दोन बाबू व दोन शिपाई.सिंगल हॅन्ड सेक्शन ड्युटीसाठी एक बाबू व दोन शिपाई असे तीन कर्मचारी बुक केलेले असतात. आमच्या कार्यालयातील भाषेत मेल एजंट अर्थात छटाई सहाय्यक किंवा मेलगार्ड व व्हीपी-१, व्हीपी-२ म्हणजेच एमटीएस कर्मचारी यांचा समवेश असतो. सारांश रूपाने ट्रेनमध्ये भुसावळ ते पुणे, भुसावळ ते मुंबई व परत भुसावळ अर्थात मुख्यालयात परत यावे लागते. ही सर्व साधारण सेक्शनच्या ड्युटीची दोबळ मनाने संकल्पना...!

काही कार्यालय हे रेल्वे प्लॅटफॉर्मवर आहेत त्यांना आर एम एस म्हणून ओळखल्या जाते.जे रेल्वे प्लॅटफॉर्म पासून काही अंतरावर पोस्ट ऑफिसच्या इमारतीमध्ये असल्यास सॉर्टिंग ऑफिस

म्हणून ओळखल्या जाते. भुसावळचे कार्यालय प्लॅटफॉर्मवर असल्यामुळे भुसावळ आर एम एस अशी ओळख आहे. तर माझाही रेल्वेशी या सेक्शनच्या ड्युटी निमित्ताने संबंध आलाच. अर्थात रेल्वे रुळाशी नाळ जुळली. मुंबई लाईनच्या ड्युटीचे सेक्शनच्या सेटप्रमाणे चार सेट आहेत. महिन्यातून साधारण सात ते आठ ड्युटी येतात. म्हणजेच चारच्या पटीत ड्युटीचे नियोजन केल्यास व एका ड्युटीचा म्हणजेच रेल्वे प्रवासाच्या किलोमीटरचा हिशोब केल्यास भुसावळ ते मुंबई, भुसावळ ते पुणे, भुसावळ ते सुरत जाणे व येणे असा साडेआठशे ते नऊशे किलोमीटरचा प्रवास होतो. एका महिन्याच्या सात ते आठ ड्युटीचा हिशोब केल्यास जवळपास मुंबईचा महिन्याभराचा सहा हजार ऐकशे साठ किलोमीटरचा प्रवास होतो. महिना ऐकतीसचा असल्यास कधी-कधी आठ ड्युटी झाली तर ७ हजार चाळीस किलोमीटर एवढा प्रवास होतो. पुणे लाईन चा अर्थात भुसावळ ते पुणे व पुणे ते भुसावळ या सेक्शन च्या ड्युटीचा महिन्याभराचा सात हजार आठशे बहात्तर किलोमीटरचा प्रवास होतो.आणि वेळेचा हिशोब केल्यास भुसावळ ते पुणे, मुंबई व सुरत या ड्युटीचा महिन्याभरातील एकूण तासापैकी अडीचशे ते पावणेतीनशे तास घराबाहेर राहावे लागते त्याचप्रमाणे महिन्याभरात चौदा ते पंधरा दिवस कर्मचारी घराबाहेर ड्युटीवर

कार्यरत असतात.

आमच्या ड्युटीप्रमाणेच इतर रेल्वे कर्मचाऱ्यांचीसुद्धा याच प्रमाणे कामाची रुपरेषा ठरलेली असते. त्यांचाही असाच रेल्वे रुळाशी संपर्क येतो. प्रथम श्रेणी अधिकारी, द्वितीय श्रेणीअधिकाऱ्यांपेक्षा तृतीय श्रेणी कामगार व चतुर्थश्रेणी कामगार यांचा ड्युटी निमित्त रेल्वे रुळाशी जास्त संबंध येतो. कितीतरी काळ हे कर्तव्य बजावण्यासाठी घरा घराबाहेर असतात. रेल्वे प्रवास हा चोवीस तास चालू असतो. त्यामुळे कर्मचाऱ्यांची ड्युटीही चोवीस ताशी घड्याळा प्रमाणे चालते. शिफ्टनुसार किंवा सेटनुसार चालणारी ड्युटी जसे की, सकाळी सात ते तीन, सायंकाळी पाच ते रात्री बारा, अथवा संध्याकाळी सहा ते दुसऱ्या दिवशी सकाळी सहा पर्यंत असे ड्युटीचे स्वरूप असते.त्याचप्रमाणे ट्रेनवरील ड्युटीही त्याच प्रकारची असते. रात्री-अपरात्री अर्थात मुख्यालयाला ट्रेन जेव्हा येईल तेव्हा जसे कि, पंजाब मेल रात्री साडेअकरा असो अथवा हावडा मेल (व्हाया प्रयागराज) सकाळी चारला येवोअथवा गोवा एक्सप्रेस सकाळी साडेआठला व नऊला येवो ड्युटीला हजर राहावे लागते.यासाठी सर्व कर्मचारी जीवाचा आटापिटा करतात.कार्यालयात हजर होतात. सही मारतात व ड्युटीसाठी निघतात.

अशाप्रकारे सर्व रेल्वे विभागातील कार्यरत कर्मचारी हे जीवन जगण्यासाठी, टिचभर पोटासाठी, कौटुंबिक गरजा, लेकर बाळांचे शिक्षण, विवाह अर्थात सांसारचा गाडा ओढण्यासाठी धडपड करत असतात. रात्री अपरात्री कर्तव्य बजावण्यासाठी सज्ज असतात. ज्याच्या त्याच्या विभागानुसार जसे की पार्सल,रेल डाक सेवा, प्रवाशांचे तिकीट बुक करण्यापासून तर रेल्वे सुरक्षेसाठी कार्यरत असलेले पोलीस कर्मचारी अथवा ट्रॅकमन रेल्वे प्लॅटफॉर्मवर, रुळावर अथवा ट्रेनमध्ये डोळ्यात तेल घालून कार्य करत असतात. देशसेवे बरोबर राष्ट्र विकासास हातभार लावत असतात. अशी ही सेवा भारतीय डाक विभागाची जरी दुसरी शाखा असली तरी रेल या शब्दामुळे व रेल डाक सेवेतील सेक्शन ड्युटीच्या निमित्ताने रेल्वेप्रवास, प्लॅटफॉर्म व रुळाशी संबंध जोडून आला. अर्थात रेल्वेशीरुळानुबंधाच्या जुळवून आल्या गाठी...!

समस्त रेलकामगारांना समर्पित..!

श्री.विनोद शेनफड जाधव
मासरूळ जि. बुलडाणा
मो.नं.९७६३२८२०७७

मैत्रीचे नाते

मनात असतो विचारांचा काहूर
तरी शब्दा येत नाहीत ओठांवर
खूप काही सांगायचा असत
तेव्हा नसत कोणीही आपल्यासमोर

किती वेळा वाटत की आता
सोडून द्यावेत हे पाश मायेचे
पण नाही सुटत ते रेशमी बंध
आपल्याच नात्यातील कर्तव्याचे

रक्ताची नाती तर
रेडीमेड मिळतात
आणि बाकीची म्हणे
कस्टमाइज्ड असतात

तरी इट्स माइ चाय्स हा
असतो निव्वळ एक भास
सगळा आधीच असत
त्यानी ठरवलेल खास

त्यातूनच मग जुळतात का
काहींचे सूर अनंखे
आणि त्यालाच म्हणायचे का
आपण मैत्रीचे नाते?

सुंदर नाते मैत्रीचे

मैत्री पाहायला गेल तर अगदी दोन अक्षरी शब्द पण या दोन अक्षरी शब्दात जगातील सर्वात पवित्र अशी भावना लपली आहे. जगातील सर्वात सुंदर नातं कोणतं असेल तर ते मैत्रीचं नातं, कारण या नात्यात कोणताही स्वार्थ नसतो. मैत्री कधीही ठरवून होत नाही. मैत्री कशी, कधी, कोणाशी होईल हे कोणीच सांगू शकत नाही. मैत्रीला काळाची, वेळेची, वयाची बंधने नसतात.

मैत्रीत जात, धर्म, वर्ण, लिंग असा कोणताही भेदभाव नसतो. लहान मुलांपासून वृद्धांपर्यंत कोणाशीही मैत्री होऊ शकते. समान छंद, समान आवडी, समान विचारधारा आणि परस्परांचे स्वभाव जुळले की मैत्री जमते. रक्ताच्या नात्यापेक्षाही मैत्रीचे नाते महत्त्वाचे आहे. जगात मित्र नाही असा कोणताच व्यक्ती नाही. भारतात तर पौराणिक काळापासून मैत्रीला महत्त्व आहे. श्रीकृष्ण सुदामा यांची तर मैत्री अजरामर आहे. काळ बदलला तरी मैत्रितील पवित्र भावना आजही तीच आहे. मैत्री ही प्रामाणिक आणि तरळ भावना आहे. मित्रा समोरच आपण आपलं मन मोकळं करू शकतो. मानवी जीवनात क्षणाक्षणाला काहीना काही घडत असते. काही चांगले काही वाईट घडत असते. या बऱ्या वाईट घटनांच्या अपरिहार्यतेचा विचार करता मैत्री आणि मित्र आवश्यक असतातच. मरिदातील देवासमोर जसे आपण आपले मन मोकळे करतो तसेच आपण आपल्या खऱ्या मित्रा जवळही आपले मन मोकळे करतो. आजकाल मैत्रीतही हिशोबीपणा आला आहे. मैत्रीतही

स्वार्थ आला आहे. त्यामुळे मैत्रीची पवित्र भावना काळवंडू लागली आहे. स्वार्थाच्या अंधारात मैत्री चाचपडू लागली आहे त्यामुळे मैत्रीतून मिळणारा आनंदही कमी होऊ लागला आहे. स्वार्थी मित्र आपण सहज ओळखू शकतो. स्वतःच्या स्वार्थासाठी जवळ येणारे मित्र आपल्याला संकटकाळात मदत करत नाहीत. जो आपल्याला संकटकाळात मदत करतो तोच खरा मित्र असतो. जीवनाच्या प्रवासात अनेक मित्र भेटतात, निघून जातात पण मनाने जुळलेले मित्र मात्र कायम राहतात. मित्रांमुळे आपल्याला व्यवहार कळतो. अडचणी सुटतात, संकटावर मात करण्याचे धाडस निर्माण होते.

मैत्रीमुळे आपली निर्णय क्षमता वाढते. इतकेच काय तर मैत्रीमुळेच माणूसकी जिवंत आहे असे म्हटल्यास वावगे ठरणार नाही. केवळ सहवास म्हणजे मैत्री नव्हे, सहवास आणि मैत्री यात फरक आहे. सहवासाने मैत्री फुलत जाते हे जरी खरे असले तरी मैत्रीसाठी अनेकदा जिवलग मित्र जवळ नसतात. कित्येक दिवस त्यांच्यात बातचीत होत नाही तरीही

इयाम ठाणेदार
दोंड जिल्हा पुणे
मो.९९२२५४६२९५

त्यांची मैत्री कायम असते अगदी श्रीकृष्ण सुदाम्या सारखी. पु.ल. देशपांडे यांनी मैत्री विषयी एक फार सुंदर कविता लिहिली आहे. ते लिहितात

रोज आठवण व्हावी असे काही नाही.

इतकंच काय रोज बोलणं व्हावं असंही काही नाही.

पण मी तुला विसरणार नाही ही झाली खात्री आणि तुला याची जाणीव असणे ही झाली मैत्री.

अशी सरळ सोपी पण घट्ट मैत्री टिकवणं, निर्माण करणं फार कठीण नाही आणि फार सोपंही नाही. मनाचा एवढा हळवेपणा नवरा बायकोच्या नात्यामध्ये नाही हो येत, तिथे मित्राच असावा लागतो. कारण इतर कोणत्याही नात्याला आपण नाव दिले की, त्याबरोबर कौटुंबिक, सामाजिक, मानसिक आणि शारीरिक बंधने येतात. या नात्याला मात्र कसले नाव नाही त्यामुळे कसली बंधनही नाहीत किंबहुना ती तशी नसावीतही. मित्रांशी वाडेल त्या विषयावर आपण गप्पा मारू शकतो, मोकळे होऊ शकतो, तिथे स्त्री - पुरुष, जात - पात, वय काही आडवे येत नाही. मनसुबा बनून जातो आणि मन आनंदी होतं.

शेवटी काय हो भेटी नाही झाल्या तरी गाठी बसणं महत्त्वाचं. ज्यांनी हे जाणलं त्यांनी माणसातलं माणसूपण जाणलं. पु.ल.न. मैत्री विषयी किती छान शब्दात लिहिलंय. मैत्री अशीच असते अगदी सुंदर. ज्याने मैत्रीचे सुंदर नाते जपले त्याचे जीवन आनंदाने फुलून गेले. मैत्रीसारखे सुंदर नाते या जगात दुसरे कोणतेही नाही, ज्याला मैत्री समजली त्याला जीवन समजले.

थोडक्यात

अवैधरित्या बनावट देशी दारु वाहतूक करणाऱ्यावर स्थानिक गुन्हे शाखा चंद्रपूरची कारवाई

अक्षराज : वसंत वडस्कर

दि.०२, वरोरा (चंद्रपूर) : स्थानिक गुन्हे शाखा, चंद्रपूर चे पथक पोलीस ठाणे वरोरा हद्दीत पेट्रोलिंग करीत असताना त्यांना गोपनीय बातमीदारांकडून खात्रीशिर माहिती मिळाली की, यवतमाळ जिल्हयातून वरोरा मार्गे दारुबंदी जिल्हा वर्धा येथून अवैध दारुची वाहतुक पिकअप वाहनाने होणार आहे. यावरून स्थानिक गुन्हे शाखा चंद्रपूर चे अधिकारी व अंमलदार यांनी वेगवेगळ्या ठिकाणी नाकाबंदी केली असता मौजा माढेळी वरोरा रोडवरील नाकाबंदी पॉइन्टवर एक पिकअप वाहन क्रमांक एमएच २७-एक्स-८२१० येतांना दिसल्याने त्यास थांबवून पंचासमक्ष सदर वाहनाची झडती घेतली असता सदर वाहनामध्ये बनावट रॉकेट देशी दारुचे १० एमएल च्या एकुण १५० पेटया किंमत ६,००,०००/- रु आणि गुन्ह्यात वापरलेली पिकअप वाहन किंमत १५,००,०००/- रु. व आरोपीचा मोबाईल असा एकुण २१,१५,०००/- रुपयाचा माल जप्त करण्यात आला असुन आरोपी वाहन चालक नामे सागर अशोक परदेशी वय २७ वर्ष रा. भडगांव ता. चाळीसगांव जि. जळगाव यास अटक करून त्याचे आणि पाहिजे असलेले आरोपीविरुध्द पोलीस स्टेशन वरोरा येथे अपराध क्रमांक ४८०/२०२५ कलम १२३, ३१६, ३१८, ३४०, ४९ भारतीय न्याय संहिता-२०२३ सहकलम ६५ (ए) (ई), ८३, ९० महाराष्ट्र दारुबंदी कायदान्वये गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. सदर गुन्ह्याचा पुढील तपास वरोरा पोलीस करीत आहे. सदरची कारवाई मुम्माका सुदर्शन, पोलीस अधीक्षक चंद्रपूर, ईश्वर कातकडे, अपर पोलीस अधीक्षक चंद्रपूर यांचे मार्गदर्शनाखाली स्थानिक गुन्हे शाखा चंद्रपूर चे पोलीस निरीक्षक अमोल काचोरे यांचे नेतृत्वात सपोनि दिपक कांक्रेडवार, बलराम झाडोकार, पोउपनि विनोद भुरले, संतोष निभोरकर, सर्वेश बेलसरे, सुनिल गौरकार, पोहवा सुभाष गोहोकार, सतिश अवथरे, रजनिकांत पुठठावार, दिपक डोंगरे, इमरान खान, पोअं किशोर वाकाटे, नितीन रायपुरे, सुमित बरडे, हिरालाल गुप्ता, संतोष येलपुलवार, सचिन गुरुनले, नितीन कुरेकार, मिलींद जांभुळे, चेतन गज्जलवार, प्रफुल्ल गारगाटे, दिनेश अराडे रिक्शब बारसिंगे सर्व स्थानिक गुन्हे शाखा चंद्रपूर यांनी केली आहे.

गणेशोत्सवानिमित्त दिवा रेल्वे स्थानकातून कोकणात जाण्यासाठी विशेष रेल्वे गाड्या सुटणार

मतसेचे माजी आमदार राजूदादा पाटील यांच्या प्रयत्नांना यश

अक्षराज : विनोद वास्कर

दि.०२, डोंबिवली (ठाणे) : महाराष्ट्र नवनिर्माण सेनेचे नेते माजी आमदार राजूदादा (प्रमोद) पाटील यांच्या सततच्या पाठपुराव्याला यश मिळाले असून गणेशोत्सव निमित्ताने कोकणात जाणाऱ्या भाविकांसाठी मध्य रेल्वेच्या वतीने दिवा रेल्वे स्थानकावरून विशेष गाड्या चालवण्यात येणार आहेत. दिनांक २२ ऑगस्ट २०२५ ते १० सप्टेंबर २०२५ दरम्यान गाड्या सोडण्यात येणार आहे. १०६३ अप आणि १०६४ डाऊन अशा क्रमांकाच्या १९ जोडी (एकूण ३८ फेऱ्या) विशेष गाड्या असतील या गाड्यांसाठी खठउठड मोबाईल ॲप किंवा www.irctc.co.in या संकेतस्थळावरून ऑनलाईन आरक्षण करता येईल. याशिवाय, दिव्याजवळील कल्याण, ठाणे आणि मुंब्रा येथील आरक्षण खिडकीवर प्रत्यक्ष तिकीट आरक्षणाची सुविधा देखील उपलब्ध करण्यात आलेली आहे. दिवा वासीयांनी या सुवर्णसंधीचा लाभ घ्यावा आणि गणेशोत्सवासाठी कोकण प्रवास सुखकर करावा ही विनंती असे महाराष्ट्र नवनिर्माण सेना माजी आमदार राजूदादा पाटील यांच्या वतीने कळविण्यात आले आहे.

सुखेड येथे माती - पाणी परीक्षण कार्यक्रम संपन्न

अक्षराज : बाळू धायगुडे

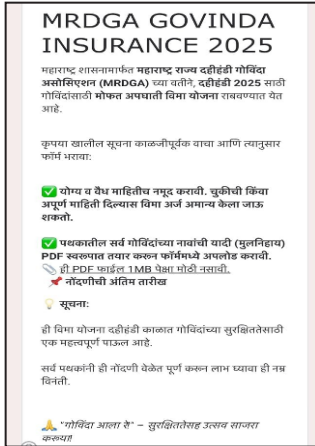
दि.०२, खंडाळा (सातारा) : फलटण येथील श्रीमंत शिवाजीराजे उद्यानविद्या म हाविद्यालय अंतर्गत राबविण्यात येणाऱ्या ग्रामीण उद्यानविद्या कार्यानुभव कार्यक्रमाअंतर्गत सुखेड गावात माती व पाणी परीक्षण कार्यक्रम नुकताच उत्साहात पार पडला. या उपक्रम ाचे आयोजन महाविद्यालयाचे उद्यान दूत विश्वजीत तोरडमल, विनायक पवार, क्षितिज जंगम, संकेत बारडोल, रिषभ काळे आणि उत्कर्ष कदम यांनी केले. या कार्यक्रमाचा उद्देश शेतकऱ्यांना माती व पाणी परीक्षणाचे महत्त्व समजावून सांगणे हा होता.मातीतील पोषणद्रव्यांचे प्रमाण, त्यातील कमतरता व जमिनीच्या पोत सुधारण्याचे उपाय याबाबत माहिती देण्यात आली. योग्य पद्धतीने माती व पाण्याचे परीक्षण करून पिकांचे उत्पादन वाढवता येते, यावर भर देण्यात आला. कार्यक्रमात डॉ.प्राज्ञाका मेटकरी (माती व पाणी परीक्षण तज्ज्ञ) यांनी माती परीक्षण म्हणजे काय?, त्याचे फायदे काय आहेत? तसेच जमिनीची पोत सुधारण्यासाठी घ्यावयाची उपाययोजना यावर सखोल मार्गदर्शन केले. त्यांनी शेतकऱ्यांशी संवाद साधत शेतकऱ्यांच्या शंकांचे निरसन ही केले. कार्यक्रमाच्या प्रमुख पाहुण्यांमध्ये रविंद्र धायगुडे(सरपंच), डॉ.बापूराव चोपडे (कृषी शास्त्रज्ञ), प्रगतशील शेतकरी संग्राम धायगुडे, ओंकार चोपडे यांच्यासह ग्रामपंचायत सदस्य आणि गावातील शेतकरी मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. या कार्यक्रमासाठी महाविद्यालयाचे प्राचार्य डॉ. एस.डी. निंबाळकर, डॉ.यु.डी.चव्हाण,कार्यक्रम अधिकारी डॉ.जे.व्ही.लेंबे, डॉ.ए.के. अभंगराव तसेच समन्वयक प्रा.ए.डी.पाटील यांचे विशेष मार्गदर्शन लाभले. कार्यक्रमाच्या शेवटी शेतकऱ्यांनी या उपक्रमाचे कौतुक केले आणि भविष्यात अशा प्रकारचे प्रशिक्षण व माहितीपर कार्यक्रम नियमितपणे व्हावेत, अशी अपेक्षा व्यक्त केली.

अक्षराज

शासनाच्या नावाखाली दहीहंडी गोविंदा विमा योजनेत गोंधळ - शासन की असोसिएशनचा खेळ?

अक्षराज : विनोद वास्कर

दि.०२, ठाणे : दहीहंडी हा म हाराष्ट्राच्या संस्कृतीचा आणि परंपरेचा मानबिंदू असलेला सण आहे. या सणाला नवे रूप, नवा उत्साह देण्याचे कार्य धर्मवीर आनंद दिघे साहेबांनी केले होते. त्यांनी दहीहंडी सणाला एक सांघिक ऐक्याचा आणि पराक्रम ाचा उत्सव म्हणून समाजासमोर उभा केला. त्यामुळेच आज हा सण लाखो भाविकांच्या भावनांचा केंद्रबिंदू बनला आहे. गोविंदांच्या सुरक्षेसाठी शासनाने मोफत अपघाती विमा योजना राबवणे हा स्वागतार्ह निर्णय आहे. मात्र, प्रत्यक्षात या योजनेसाठी तयार करण्यात आलेला फॉर्म अत्यंत किचकट, अव्यवहार्य आणि लहान-मोठ्या गोविंदा पथकांसाठी अन्यायकारक आहे. या फॉर्ममध्ये एकाच फॉर्ममध्ये दोन वेळा

मंडळाचे नाव, दोन मोबाईल नंबर आणि दोन ईमेल आयडी मागण्याचा अर्थ काय? हे फक्त गोंधळ निर्माण करणारे आहे. प्रत्येक फील्डवर स्टार मार्क ठेवून जबरदस्तीने सर्व माहिती भरण्यास भाग

पाडले जात आहे. एखाद्या माहितीचा अभाव असल्यास फॉर्म नाकारला जाणार का? मग गरीब आणि ग्रामीण भागातील पथकांचे काय?

मंडळाच्या लेटरहेडवरचा अर्ज आणि सर्व गोविंदांची यादी फक्त १ MB च्या Pdf मध्ये अपलोड करण्याची अट हास्यास्पद आहे. ग्रामीण भागातील मंडळांकडे अशी तांत्रिक साधने नसताना एवढ्या गुंतागुंतीच्या अटी लादणे म्हणजे सणाच्या आनंदावर पाणी फेरणे. ही योजना शासनाच्या निधीतून राबवली जात आहे, तर एवढ्या किचकट अटी असोसिएशनकडून का घालण्यात येत आहेत? हे स्पष्टीकरण सरकारने द्यावे.

यासंदर्भात शिवसेना उद्धव बाळासाहेब ठाकरे पक्षाचे ठाणे जिल्हा प्रमुख केदार दिघे यांनी इशारा दिला आहे की, दहीहंडी हा महाराष्ट्राच्या

संस्कृतीचा सण आहे, तो कोणत्याही बोगस नियमांच्या जोखडात अडकवू नका. गोविंदांचा विमा हा हक्क आहे, उपकार नाही. शासनाने तात्काळ या फॉर्ममधील गुंतागुंतीच्या अटी रद्द करून ओरिएंटल इन्शुरन्स कार्यालयात एक खिडकी योजना चालू करावी व सोपी प्रक्रिया लागू करावी, अन्यथा शिवसेन रस्त्यावर उतरून आंदोलन करेल आणि शासन तसेच असोसिएशन जबाबदार राहतील.

दही हंडीचा आनंद, गोविंदांची सुरक्षा - हीच खरी प्राथमिकता असावी. नियमांच्या नावाखाली सणाचे स्वरूप बिघडवण्याचा कोणताही प्रयत्न सहन केला जाणार नाही. धर्मवीर आनंद दिघे साहेबांच्या विचारांचा मान ठेवत हा सण पूर्वीप्रमाणे आनंदात पार पडला पाहिजे. असे मत केदार दिघे यांनी मांडले आहे.

राज्यात ‘हर घर तिरंगा’ अभियानाची सुरुवात

राबविता जाईल.

दुसरा टप्पा ९ ते १२ ऑगस्ट २०२५ तर तिसरा टप्पा १३ ते १५ ऑगस्ट २०२५ या कालावधीत राबविण्यात येणार आहे. पहिल्या टप्प्यात ‘हर घर तिरंगा’ अभियानाच्या माध्यमातून तिरंगामय वातावरण निर्मिती व्हावी, यासाठी महत्वाच्या ठिकाणी दृश्य माध्यमांचा वापर करण्यात येणार आहे. आपल्या भारतीय राष्ट्रध्वजाची माहिती सर्वसामान्य जनतेपर्यंत पोहोचविण्यासाठी तिरंगा स्वयंसेवक यांची नोंदणी करून उत्कृष्ट काम केलेल्या स्वयंसेवकांना प्रमाणपत्र देणे, शाळेच्या भिंतीवर तिरंगाचे चित्र काढणे, तिरंगाविषयक बाबींचे प्रदर्शन भरवणे, गोंगळी स्पर्धा आयोजित करणे, माय गर्व्हमेंट या संकेतस्थळावर प्रश्नमंजूषेत सहभागी होण्यासाठी जनतेला आवाहन २ ते ८ ऑगस्ट २०२५ या कालावधीत

स्पर्धा आयोजित करणे असे विविध स्पर्धात्मक उपक्रम राबविण्यात येणार आहेत. त्याचबरोबर शाळा तसेच महाविद्यालयीन विद्यार्थी यांच्याकडून पत्रलेखन करून ते जवान, पोलीसांना पोस्टल सेवेद्वारे पाठविणे. स्वतःचे घर, आजुबाजूचा परिसर, सार्वजनिक ठिकाणी स्वच्छता मोहीम राबविणे, तिरंगाची रोषणाई आणि लाईटिंग करणे असे विविध उपक्रम २ ते ८ ऑगस्ट २०२५ या कालावधीत राबविण्यात येणार असल्याचे सचिव डॉ.कुलकर्णी यांनी सांगितले.

दुसऱ्या टप्प्याची सुरुवात ९ ऑगस्टपासून होत असून यात ‘तिरंगा महोत्सव’ राबविता जाईल. त्याचबरोबर तिरंगा मेळावा आणि तिरंगा कॉन्स्टंट कार्यक्रम राबविण्यात येणार आहेत, असे सांगून सचिव डॉ.कुलकर्णी म्हणाले की, तिरंगा मेळाव्याचे आयोजन

अहिल्यानगरमध्ये केंद्रीय विश्वविद्यालयाची स्थापना करा; लंकेचे केंद्रीय शिक्षणमंत्र्यांना साकडे

अक्षराज : वसंत रांधवण

दि.०२, अहिल्यानगर : लोकसभा मतदारसंघात केंद्रीय विश्वविद्यालयाची स्थापना करण्याची मागणी करत खासदार निलेश लंके यांनी केंद्रीय शिक्षणमंत्री धर्मेन्द्र प्रधान यांच्याकडे प्रस्ताव सादर केला. महाराष्ट्रात सर्वसामान्यांसाठी एकही केंद्रीय विश्वविद्यालय नसताना खासदार लंके यांनी अहिल्यानगरमध्ये केंद्रीय विश्वविद्यालय स्थापना करण्याची औपचारिक मागणी केली आहे. दरम्यान काही दिवसांपूर्वी नगर शहरात एक मेडिकल कॉलेज सुरू व्हावे. या मागणीसाठी देखील लंके यांनी पाठपुरावा केला होता. आता त्यानंतर पुन्हा एकदा त्यांनी शिक्षण क्षेत्रासाठी एक प्रमुख मागणी केली आहे.

अहिल्यानगरमध्ये केंद्रीय विश्वविद्यालय सुरू करण्यात यावे, अशी मागणी लंके यांनी गेल्या अर्थसंकल्पीय

विद्यापीठाच्या अभावामुळे अनेक विद्यार्थ्यांना शिक्षणासाठी मोठ्या शहरांकडे स्थलांतर करावे लागते. त्यामुळे आर्थिक भार वाढतोच, परंतु मानसिकदृष्ट्या अनेक अडचणी निर्माण होतात. केंद्रीय विद्यापीठ स्थापन झाल्यास विद्यार्थ्यांना दर्जेदार शिक्षण स्थानिक पातळीवरच उपलब्ध होईल. जिल्ह्याचा सर्वांगीण विकास सुनिश्चित होईल.

- निलेश लंके, खासदार

अधिवेशनातही केली होती. दरम्यान सध्या सुरू असलेल्या संसदेच्या पावसाळी अधिवेशनाच्या निमित्ताने खासदार लंके हे दिल्लीमध्ये आहे.

विश्वविद्यालयाची मागणी करतच लंके यांनी केंद्रीय शिक्षण मंत्र्यांची भेट घेतली. लंके यांनी मंत्री धर्मेन्द्र प्रधान यांना निवेदन ही सादर केले आहे. संबंधित प्रस्तावात

म्हटलंय की, शिक्षण हे कोणत्याही राष्ट्राचा कणा मानला जातो. अहिल्यानगर जिल्ह्यात विद्यार्थ्यांची संख्यात्मक वाढ आणि उच्च शिक्षणाची गरज लक्षात घेता, एका केंद्रीय विश्वविद्यालयाची स्थापना ही काळाची गरज आहे. महाराष्ट्रासारख्या विकसित राज्यात अद्याप एकही केंद्रीय विश्वविद्यालय नाही. वर्ध्यातील महात्मा गांधी आंतरराष्ट्रीय हिंदी विद्यापीठ फक्त भाषिक अभ्यासापुरते मर्यादित असल्याकडेही खासदार लंके यांनी लक्ष वेधलं आहे. लंके यांनी कर्नाटकातील गुलबर्गा, केरळातील कासारगोड, गुजरातमधील मोसमपुरा, राजस्थान मधील अजमेर येथे यशस्वीरीत्या स्थापन झालेल्या केंद्रीय विश्वविद्यालयांचे उदाहरण देत सांगितले की, अहिल्यानगर सारख्या शैक्षणिक दृष्टिकोनातून महत्वाच्या जिल्ह्यातही अशीच शैक्षणिक सुविधा असणे आवश्यक आहे.

मांडवे खुर्द येथे आरोग्य शिबीर संपन्न

आले. यावेळी निलेश लंके प्रतिष्ठानचे तालुका उपाध्यक्ष रविंद्र राजदेव, राजूशेठ गागरे, गौतम बागुल, नामदेव गागरे, निलेश लंके प्रतिष्ठानचे यशवंत जाधव, नामदेव

आहेर, सोपान आहेर, रेवणनाथ गागरे, बबन जाधव, सुधीर जाधव, संतोष बागुल, ह.भ.प लक्ष्मण महाराज गागरे, दत्ताराम आहेर, कानिफनाथ क्षीरसागर, तुकाराम जाधव, मंगल हरदे, नर्मदा भोर, हिरा गागरे, डॉ सुधाकर साळुंखे, डॉ.बाबासाहेब चेडे, डॉ.गणेश हनुमंते, डॉ.पल्लवी शिंदे, गौरव बाचन, आरोग्यमित्र प्रवीण शिंदे उपस्थितीत होते. या शिबिरात अनेक रुग्णांनी सहभाग घेतला.

कांदा भाववाढीसाठी सरकार सकारात्मक - आ. दाते

अक्षराज : वसंत रांधवण
दि.०२, पारनेर (अहिल्यानगर) : कांदा भाव वाढीसाठी सरकार सकारात्मक असून निर्यात बंदी उठवण्यासाठी प्रयत्न सुरू आहेत. लवकरच कांद्याचे दर वाढतील, असा विश्वास आमदार काशिनाथ दाते यांनी व्यक्त केला. निघोज येथे आपली माती आपली मणसं संस्थेचे अध्यक्ष रुपेश ढवण आणि शिवसेना (उबाठा गट) निघोज पंचायत समिती गणप्रमुख महेंद्र पांढरकर यांच्या नेतृत्वाखाली सुरू असलेले अन्नत्याग आंदोलन गुरुवारी सायंकाळी आमदार दाते यांनी दिलेल्या आश्वासनानंतर त्यांच्या हस्ते लिंबूपाणी घेऊन सोडण्यात आले.

शेतमालाला हमीभाव, कर्जमाफी आणि कांदा निर्यातबंदी उठवावी यांसारख्या मागण्यांसाठी हे अन्नत्याग आंदोलन निघोज एसटी स्थानक परिसरात चार दिवस सुरू होते.आमदार काशिनाथ दाते, माजी आमदार दादाभाऊ कळमकर आणि दीपक अण्णा लंके यांच्या मध्यस्थीनंतर आंदोलन स्थगित करण्यात

आले. यावेळी आमदार दाते म्हणाले, मुख्यमंत्री, उपमुख्यमंत्री, पणन मंत्री, जिल्ह्याचे पालकमंत्री यांच्याशी मी थेट संपर्क साधून या आंदोलनाची सविस्तर माहिती दिल्याचे सांगितले.

कांदा प्रश्न राज्यासाठी अत्यंत संवेदनशील असून निर्यातबंदी लवकरच उठवण्यासाठी केंद्र व राज्य सरकार सकारात्मक आहे. कर्जमाफीबाबत ही सरकारची भूमिका सकारात्मक असल्याचे त्यांनी स्पष्ट केले. दीपक अण्णा लंके यांनी खासदार डॉ. नीलेश लंके कांदा उत्पादक शेतकऱ्यांच्या प्रश्नावर संसदेत आवाज उठवत असून त्यांना योग्य न्याय मिळावा यासाठी सातत्याने प्रयत्नशील आहेत, अशी माहिती दिली.

त्यांनी अन्नत्याग आंदोलनाचे कौतुक करताना यामागील शेतकरीहिताच्या भूमि केचे समर्थन केले. यावेळी उपोषणकर्ते रुपेश ढवण, महेंद्र पांढरकर, राळेगण थेरपाळचे सरपंच पंकज कारखिले, देवरांम लामखडे, उत्तम लामखडे, अनिल शेते, सचिन पाटील वराळ, ज्ञानेश्वर वरखडे,वारकरी मंडळाचे अध्यक्ष

निघोज येथील अन्नत्याग आंदोलन स्थगित

उपोषणकर्ते रुपेश ढवण व महेंद्र पांढरकर यांनी घेतलेली भूमिका शेतकरी हिताची असून त्यांच्या आंदोलनाला शिरूर व पारनेर तालुक्यातून भरघोस प्रतिसाद मिळाला. या मागण्या लवकरच मंजूर व्हाव्यात यासाठी जिल्ह्याचे पालकमंत्री राधाकृष्ण विखे पाटील यांच्याशी सातत्याने संपर्कात आहे. सरकारकडूनही या विषयावर सकारात्मक पावले उचलली जात आहेत, कांदा उत्पादक शेतकऱ्यांची स्थिती आणि सरकारीची भूमिका याविषयी प्रिंट आणि इलेक्ट्रॉनिक माध्यमांनाही वस्तुस्थितीची माहिती आहे. शेतकऱ्यांना कर्जमाफीचा लाभ मिळावा यासाठी आम्ही शासनाच्या माध्यमातून सातत्याने प्रयत्नशील आहोत.

- आमदार काशिनाथ दाते

बबनराव थोरात महाराज, मळगंगा ग्राम संतोष रसाळ, सुधामती कवाद यांच्यासह ण विकास ट्रस्टचे रोहिदास लामखडे, शेतकरी उपस्थित होते.

भिंंगार शहरासाठी उड्डाणपूलाची गरज

खा.लंके यांनी वेधले मंत्री नितीन गडकरींचे लक्ष

अक्षराज : वसंत रांधवण

दि.०२, अहिल्यानगर : अहिल्यानगर जिल्ह्यातील ऐतिहासिक व लष्करी वारसा लाभलेले भिंगार शहर सध्या अत्यंत गंभीर आणि दिर्घकालीन वाहतूक समस्येच्या विळख्यात अडकले आहे. या पार्श्वभूमीवर लोकप्रतिनिधी म्हणून सामाजिक जाणीवेने काम करणारे खासदार नीलेश लंके यांनी केंद्रीय रस्ते वाहतूक आणि महामार्ग मंत्री नीतीन गडकरी यांची भेट घेऊन भिंगार येथे उड्डाणपूल बांधण्याची आग्रही मागणी केली. यासंदर्भात खा. लंके यांनी मंत्री गडकरी यांना येवेदनही सादर केले असून त्यात नमूद करण्यात आले आहे की, राष्ट्रीय महामार्ग क्रमांक ६१ हा अत्यंत महत्वाचा महामार्ग भिंगार शहराच्या मध्यातून जातो. विशेषतः भिंगार नाला ते विजय लाईन चौक व भिंगार

अर्बन बँक ते महात्मा फुले पतसंस्था या मार्गावर सततची वाहतूक कोंडी अनुभवायला मिळते.

दैनंदिन वाहतूक समस्येमुळे शालेय वेळेत विद्यार्थ्यांना वेळेवर पोहचण्यास अडचणी निर्माण होतात. रुग्णवाहिका वाहतूकीच्या कोंडीत अडकून त्यांना वेळेवर रुग्णालयात पोहचता येत नाही. स्थानिक व्यापाऱ्यांच्या व्यवसायातील अडचणी बरोबर वाहन चालक व पादचाऱ्यांमध्ये दरोजच तणावपूर्ण वातावरण असल्याचे ही खा. लंके यांनी निदर्शनास आणून दिले.

भिंंगार शहर हे अहिल्यानगर लोकसभा म तदारसंघाचा एक महत्वाचा भाग असून त्याला ऐतिहासिक, लष्करी आणि नगरी वारसा लाभलेला आहे. येथे आजही मोठ्या प्रमाणावर छावणी क्षेत्र, शासकीय कार्यालये, बँका, शाळा, रुग्णालये आणि

व्यापारी प्रतिष्ठाने कार्यरत आहेत. तर दुसरीकडे शहराच्या रस्त्यांचा आराखडा मात्र आजही जुनाच आहे.

त्यामुळे वाढत्या लोकसंख्येला आणि वाहनांच्या संख्येला तो झेपेनासा झाला आहे. वाहतूक कोंडीमुळे नागरिकांमध्ये असंतोषाचे वातावरण आहे.

हवामान बदलाला सामोरे जाण्यासाठी मनपाचे पाऊल

‘आगा खान एजन्सी फॉर हॅबिटॅट इंडिया’ शी करार

अक्षराज : वसंत वडस्कर

दि.०२, चंद्रपूर : हवामान बदलामुळे वाढता धोका लक्षात घेता महानगरपालिका आणि आगा खान एजन्सी फॉर हॅबिटॅट इंडिया यांच्यात करार करण्यात आला असून, उष्णता आणि पूर यासारख्या अडचणींवर उपाय शोधले जाणार आहेत. टाटा ट्रस्ट या उपक्रमासाठी पाठबळ देत असून, यात स्थानिक लोकांचा सहभाग आणि शाश्वत (टिकाऊ) शहर विकास यावर भर दिला जाणार आहे.

या सहकार्यांतर्गत सार्वजनिक ठिकाणी हवामानाशी जुळणारे बदल करणे, जसे की अतिउष्णता किंवा अतिवृष्टी यामुळे पुराचा धोका ओळखणे, नागरिकांच्या गरजा लक्षात घेऊन उपाययोजना करणे आदी अनेक कामे

केली जातील. त्याचप्रमाणे २०० हून अधिक गरजू कुटुंबांची घरांमध्ये उष्णता कमी करणाऱ्या उपायांचा अवलंब केला जाईल, जे उन्हाळ्यात घराचे तापमान कमी करण्यात मदत करतील. त्याच्या परिणामाचा अभ्यास करून इतरांना या उपाययोजनाबाबत मार्गदर्शन केले जाईल.

जमिनीचे तापमान, अधिक वेळ टिकून राहणारी उष्णता, जोखीम म लूयकिन व इतर नैसर्गिक संकटांचा अभ्यास करून आवश्यक भागांमध्ये

उपाय योजिले जातात. काही शाळा व महानगरपालिकेच्या इमारतींमध्ये ऊर्जा आणि पाण्याचा कमी वापर करणारी उपकरणे बसविण्यात येऊन हरित भाग वाढविण्यासाठी ही प्रयत्न केले जातील. पूर धोका कमी करण्यासाठी निर्णय घेता यावा म्हणून पाण्याचा प्रवाह, भूजलावर अभ्यास केला जाईल. पावसाचे पाणी मुरविण्यासाठी पेव्हर ब्लॉक्स, पुनर्भरण विहिरी असे काही प्रयोगदेखील राबविले जातील.

बैठकीला उपायुक्त संदिप चिद्रावार, डॉ.नयना उत्तरवार, डॉ.अमोल शेळके, आगा खान एजन्सी फॉर हॅबिटॅट इंडियाचे सीईओ प्रेरणा लांगा, प्रकल्प प्रमुख जुबेर शेख, प्रकल्प व्यवस्थापक विक्रांत हरखेडे, प्रकल्प समन्वयक हर्षल बारगे, तसेच समुदाय प्रेरक अमित नागदिवे, ऋतिक वाळके, शीतल मगार आणि योगिता खामनकर उपस्थित होते.चंद्रपूरची भौगोलिक रचना आणि नागरिकांच्या गरजांनुसार आम्हाला अशा उपायांची गरज आहे. ज्या स्थानिक पातळीवर उपयोगी पडतील व शास्त्रीय माहितीवर आधारित असतील. हा उपक्रम चंद्रपूरला एक सुरक्षित, सर्वसमावेशक, आणि हवामानदृष्ट्या मजबूत शहर बनवण्याच्या दिशेने पुढे नेईल, असे मनपा आयुक्त डॉ. विपीन पालीवाल म्हणाले.

अण्णाभाऊ साठे, लोकमान्य टिळक यांना अभिवादन

अक्षराज : सुरेश संकपाळ

दि.०१, पाटण (सातारा) : लोकशाहीर अण्णाभाऊ साठे आणि लोकमान्य बाळ गंगाधर टिळक या दोन महामानवांचे कार्य स्वातंत्र्य लढ्यात उल्लेखनीय व समाजाला दिशा देणारे आहे.

या दोन कल्याणकारी महामानवांचा आदर्श आजच्या पिढीने घेऊन त्यांच्या विचारांचा अभ्यास करावा. हा अभ्यास विद्यार्थ्यांना प्रेरणादायी व आदर्शवत ठरेल. लोकशाहीर अण्णाभाऊ साठे यांची जयंती व लोकमान्य टिळक यांची पुण्यतिथी पाटण इंदिरानगर दत्त मंदिर येथे साजरी करण्यात आली.

थोडक्यात

महाबळेश्वर येथे अण्णाभाऊ साठे जयंती साजरी

अक्षराज : रियाज मुजावर

दि.०१, महाबळेश्वर (सातारा)

: डेमोक्रेटिक पार्टी ऑफ इंडिया कामगार आघाडीच्या वतीने साहित्यरत्न, साहित्यसम्राट लोकशाहीर अण्णाभाऊ साठे यांची १०५ वी जयंती महाबळेश्वर येथील हॉटेल साई यश येथे उत्साहात साजरी झाली. सर्वप्रथम लोकशाहीर अण्णाभाऊ साठे, छत्रपती शिवाजी महाराज राजशी शाहू महाराज, महात्मा ज्योतिबा फुले सावित्रीबाई फुले तसेच विश्वरत्न डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या प्रतिमेला पुष्पहार घालून अभिवादन करण्यात आले.यावेळी उपनिरीक्षक काळे पत्रकार सादिक सय्यद, पत्रकार राहुल शेलार, हॉटेल व्यवसायिक सुर्यकांत शिंदे, युवा उद्योजक अक्षय वायदंडे, तहसीलदार कार्यालयालयातील पुरवठा अधिकारी गोसावी, कोंढाळकर इत्यादी प्रमुख पाहुणे उपस्थित होते. ५ वर्षांच्या सोहा शेख मनोगत व्यक्त केले. यानंतर पत्रकार सादिक शेख आपले मनोगत व्यक्त केले. सूत्रसंचलन व आभार प्रदर्शन डेमोक्रेटिक पार्टी ऑफ इंडिया कामगार आघाडीचे जिल्हाध्यक्ष ऋषिकेश वायदंडे यांनी केले. तसेच आपल्या भाषणात लोकशाहीर अण्णाभाऊ यांना मरणोत्तर भारतरत्न पुरस्काराने सन्मानित करण्यात यावे. अशी मागणी केली. यावेळी शहराध्यक्ष महिला सैराबानु शेख, संपर्क प्रमुख नुरजाताई खारखंडे, संघटक मोहन कारंडे, मुबारक नालबंद, अख्तर महापुळे जयशी खंडू वाघमारे, मोरे, राधा चवरे, अंजना कसबे इत्यादी सर्व डेमोक्रेटिक पार्टी ऑफ इंडियाचे पदाधिकारी व कार्यकर्ते उपस्थित होते.

मराठा समाजाचा ऐतिहासिक एकजूट

घडविण्यासाठी खेडलेझुंगे येथे बैठक संपन्न

अक्षराज : सुनील क्षिरसागर

दि.०१, विंचुर (नाशिक) : खेडलेझुंगे

येथील योगीराज तुकाराम बाबा स्मारक मंदिरात मराठा समाजाची भव्य नियोजन बैठक दिनांक ०१ ऑगस्ट २०२५ रोजी सकाळी उत्साहात पार पडली. या बैठकीस निफाड, येवला, सिन्नर तालुक्यांतील शेकडो मराठा बांधवांनी उत्स्फूर्त हजेरी लावत समाजाच्या एकजुटीचा निर्धार केला. या बैठकीत येत्या रविवार, दिनांक ०३ ऑगस्ट २०२५ रोजी संध्याकाळी ५ वाजता होणाऱ्या मराठा संघर्ष योद्धा मनोज दादा जरांगे पाटील यांच्या स्वागत सोहळ्याची तयारी अंतिम करण्यात आली. अंदाजे ५० हजारांहून अधिक जनसमुदाय या सोहळ्यासाठी उपस्थित राहील, असे आयोजकांनी सांगितले. यासाठी वाहतूक, पार्किंग, पाणीपुरवठा, आरोग्य सुविधा व सुरक्षेचे काटेकोर नियोजन करण्याचे ठरले. यासोबतच निफाड, येवला व सिन्नर तालुक्यांमध्ये जनजागृती मोहीम राबविण्याचा आणि समाजबांधवांना दिनांक ०३ ऑगस्टच्या कार्यक्रमासाठी एकत्र आणण्याचा निर्णय एकमताने घेण्यात आला.

बैठकीस प्रवीण कदम यांनी मार्गदर्शन केले. यावेळी प्रसाद फापाळे, अभिजित डुकरे, राजेश भडांगे, राहुल वाघ, धर्मराज घोटेकर, विजय गिते, राहुल घोटेकर, गणेश गोरडे, अजय सदाफळ, अजिंक्य साबळे, अमोल मेमाणे, कल्पेश वायकर, भैर्या घोटेकर, अनिकेत साबळे, सागर भारस्कर, नारायण सदाफळ, ऋषी घोटेकर, अनिल सदाफळ, बाबा गोसावी, प्रदीप परदेशी, निलेश घोटेकर, सागर सदाफळ, शरद गिते, सुनील माळी, विठ्ठल बेर्डे, विष्णू मेमाणे यांच्यासह असंख्य कार्यकर्त्यांनी उपस्थित राहून संयोजनात योगदान दिले. आपली पाऊलेच आपली ताकद, आपली उपस्थितीच आपला विजय या घोषणांनी संपूर्ण परिसर दणाणून गेला. युवकांची ऊर्जा, महिलांची तयारी आणि ज्येष्ठांचा पाठिंबा यामुळे ३ ऑगस्टचा कार्यक्रम मराठा समाजाच्या ऐतिहासिक एकतेचा पुरावा ठरेल, असा ठाम विश्वास उपस्थितांनी व्यक्त केला.

खामसवाडी येथे साहित्यरत्न अण्णाभाऊ साठे यांची जयंती साजरी

अक्षराज : विश्वास वराळे

दि.०१, धाराशिव : कळंब तालुक्यातील खामसवाडी येथील अण्णाभाऊ साठे यांच्या चौकामध्ये साहित्याचे महामेरू, संयुक्त महाराष्ट्राचे शिल्पकार, साहित्यरत्न, लोकशाहीर, डॉ.अण्णाभाऊ साठे यांच्या १०५ व्या जयंतीनिमित्त अभिवादन करण्यात आले. यावेळी लाल ध्वजाचे ध्वजारोहण ज्येष्ठ सामाजिक कार्यकर्ते मच्छिंद्र पाटुळे यांच्या हस्ते करण्यात आले. त्यानंतर गावचे सरपंच अमोल पाटील, उपसरपंच दयानंद पाटील, ग्रामपंचायत सदस्य किरण पाटील, सामाजिक कार्यकर्ते शशिकांत पाटील, अजित शेळके, मानव अधिकार आंदोलनाचे संस्थापक अध्यक्ष हनुमंत पाटुळे यांच्या हस्ते साहित्यरत्न लोकशाहीर अण्णाभाऊ साठे यांच्या प्रतिमेस पुष्पहार व पूजन करून अभिवादन करण्यात आले.

यावेळी सचिन शेळके, पत्रकार सुनील पाटील, गोपाळ शेळके, शिवाजी बोबडे, दिपक सावत, माणिक काकडे,भिमशाहीर राजेंद्र कांबळे,भारत मगर,सावता माळी, सतिश वैद्य,शीमंत पाटील, यांच्या हस्ते ही महामानवांच्या प्रतिमेचे पूजन करून अभिवादन करण्यात आले. यावेळी साहित्य रत्न लोकशाहीर अण्णाभाऊ साठे यांच्या जिवन चरित्रा विषयी मान्यवरांनी आपले मनोगत व्यक्त केले.

या कार्यक्रमासाठी बाळासाहेब पाटुळे,शाखा अध्यक्ष सचिन पाटुळे, महावीर पाटुळे, भिमराव कांबळे, शीनिवास पाटुळे, शामराव पाटुळे, भगवान पाटुळे, सुरेश पाटुळे, महादेव पाटुळे,अनिल पाटुळे,शाहु पाटुळे, धनंजय पाटुळे,संजय पाटुळे, शावण पाटुळे,आबाराव पाटुळे, बाबासाहेब पाटुळे, विकास पाटुळे, आकाश पाटुळे, आदेश पाटुळे,मिठु पाटुळे,राम पाटुळे,मारुती लोंढे,नाना चांदणे, भिकाजी चव्हाण, संतोष पाटुळे,शंकर राजगुरू, सुर्यकांत सौदामर,मोहन मगर,बलभिम निर्फळ, उत्तम सावंत,शंकर पाटुळे,धनंजय कांबळे,रामहारी मंडाळे, विकास कदम, दिपक ताटे यांच्या सह ग्रामस्थ व समाज बांधव मोठ्या संख्येने उपस्थित होते.या कार्यक्रमाचे सूत्रसंचालन हनुमंत भाऊ पाटुळे यांनी केले तर आभार बाळासाहेब पाटुळे यांनी मानले.

अण्णाभाऊ साठे यांची १०५ वी जयंती भानेगांव येथे साजरी

अक्षराज : दिवाकर घेर

दि.०१, नागपूर : लोकशाहीर, साहित्यरत्न अण्णाभाऊ साठे यांची १०५ वी जयंती स्थानिक भारतीय बौद्ध महासभा, शाखा नवीन बिना भानेगाव यांच्या वतीने नविन बिना बौद्ध विहार येथे मोठ्या उत्साहात साजरी करण्यात आली. तथागत गौतम बुद्ध, विश्वरत्न, भारतरत्न डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर आणि लोकशाहीर, साहित्यरत्न अण्णाभाऊ साठे यांच्या छायाचित्रांना मान्यवरांच्या हस्ते पुष्पहार अर्पण करून व बुद्धवंदनेने कार्यक्रमाची सुरुवात झाली. कार्यक्रमाचे अध्यक्ष भारतीय बौद्ध महासभेचे डॉ.जितेंद्र सावजी तागडे यांनी लोकशाहीर, साहित्यरत्न अण्णाभाऊ साठे यांचे लोकसाहित्य आणि महाराष्ट्राच्या पुनर्रचनेतील योगदान विशद करताना साहित्यिक अण्णाभाऊ साठे यांच्या विचारांवर चालण्याचे आव्हान केले.

यावेळी भारतीय बौद्ध महासभेचे उपाध्यक्ष अनिल लांजेवार, सचिव मुकेश बागडे, कोषाध्यक्ष रवींद्र ढोके, हिशोब तपासनिस नरेश डोंगरे, सल्लागार समितीचे मनोहर गजभिये, तुळशीराम बागडे,

कृष्णाजी वासनिक, ओमप्रकाश गौरकर, किशोर चव्हाण, अशोक कांबळे, आम्रपाली महिला मंडळाच्या कांता बागडे, बेबी वासनिक, गणवीर, रेखा लांजेवार, अंजना मेशाम, सत्यभामा वासनिक, नंदा सोमकुंवर, मीना मेशाम, प्रभा लोखंडे, निर्मला डोंगरे, कडबे ताई, लता खोब्रागडे, रूणू गोलाईत आदीसह नागरिक मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. संचालन मीना नरेश ढोके यांनी केले तर आभार पृथ्वीराज गोलाईत यांनी मानले.

